

LAURIAN LODOABĂ
LA MARGINEA CERULUI

Fotografia reprodusă
pe coperta I
face parte din colecția autorului

© LAURIAN LODOABĂ
ȘI EDITURA ANTHROPOS
TIMIȘOARA, 2005
All rights reserved

EDITURA ANTHROPOS
GENERAL MANAGER: LUCIAN ALEXIU
TIMIȘOARA
ROMÂNIA

Toate drepturile pentru versiunea în limba română
aparțin Editurii Anthropos.
Reproducerea parțială sau integrală a textului,
pe orice fel de suport tehnic, fără acordul editorului,
se pedepsește conform legii.

ISBN 973-7985-08-7

Printed in Romania

LAURIAN LODOABĂ

LA MARGINEA CERULUI

Poeme

ANTHROPOS

Pacta sunt servanda

În fluviul de argint
pe acest pământ al meu
care a fost și va fi
până la ultima umbră

^{_____}
** Tratatetele trebuie respectate (în limba latină)*

Convergențe de toamnă

Fulgere neuzite trec sub aluni
mestec boabe de struguri
picătură cu picătură
poate e sânge
durere înăbușită
săpată pe tabla de lut
de nobila viță de vie

Furtună imaginară

E noapte cu bufnițe
pe calea romanilor
carii apocalipsului
bătătoresc măsura timpului
în creuzetul cuvintelor

torțe colorează
în orga pineală
trecerea anotimpului –
cohorte de simțuri
curg în cratere

Cred

În vaierul albit și colbuit de copite
îți simt pașii adâncindu-se-n mine
ca-ntr-un asfalt

Periplu

Plouă sălbatic
pădurea a murit
(rațiuni economice)
plouă cu bice
pe geamuri pătrate
nervi
se rostogolesc
și ploaia continuă
mult mai aproape
pe un pat de spital
ochii se tulbură
în trupuri de brazi
secerați pe altare
și ploaia continuă
violent
și nu pot să-mi declin
disperarea
frigul din oase
e vechi
de când mi-a apărut
pe buze Cuvântul

Geografie

Departele în zodia scoicii
albastre întinderi

Paleoclimat

Străbat până la tine
pe o plajă sfâșiată de mâinile furtunii
înghițit sub stele străine
ca într-un paleoclimat

exilul taie în felii
celula vie
ca laserii
somnia păsării Phoenix

Perpetuum mobile

Zorii plesnesc
sub greutatea nopții

în palma zilei
linia vieții
sărută pământul

Maci roșii

Pletele-i negre cu maci roșii
se rostogolesc flămânde

De unul singur

Unicul mod de a privi moartea
să înțelegi să cunoști
 să simți
pulsul silabei

declar război deschis
ideilor
 asasine
 funebre
vechi
 noi
 totuna

orologiul măsoară tiranic
genii
 crime
 contururi

Orașul furtunii

Ploile s-au oprit
și anotimpul cireșelor negre-amare
s-a apropiat în orașul furtunii
După douăzeci de ani
îmi revăd prietenul –
aceiași ochi albaștri
mă întâmpină pe O' Hare
totul e nemișcat
suntem ca doi stâlpi
de argilă prea devreme-ntărită
zburăm cu *van*-ul sidefat
spre Hillside o suburbie din Chicago
unde Al Capone ți-amintește
de victime și călăi
locuitorii sunt diferiți de noi
vorbim de nedreptate (politica meschină)
brutala orânduire a topit destine
am cunoscut aici
amărăciunea Lumii Noi –
dar rădăcinile se reîntâlnesc
și sufletul îmi este eliberat
în locul regăsirii :
Bunul Dumnezeu să fie cu tine !

Incubatorul de sticlă

1.
Vă rog nu-mi exilați propria memorie
merg înainte spre centrul de recrutare
din Time Square –
de pe o bancă de lemn
mormane de reclame privesc
nonsensul existenței noastre

2.
Indiferenți pietonii
mestecă speranțele de-acasă
într-un sfârșit de săptămână
în Lumea Nouă ai drepturi –
să plătești iluzii
să mori în deziluzii
într-un incubator de sticlă
atacul (spre creier) pornește

cu toții sunt veseli –
în realitate ambalajul a expirat !

3.
Ard în containere
memorii virtuale –
printre lacrimi și palme
indiferența îngheață
în propria memorie

Decor

Nu e deajuns
să dispari o dată
și încă o dată
să-ți cadă pentru totdeauna
cortina senzorială
peste imagini tănuite
să treci într-o liniște desăvârșită
într-un început de mileniu
Opulența a dispărut
printre clădiri afumate –
simt
cum mă întorc în timp !
Sunt singurul alb
și mă tem pentru
culoarea mea
chiar dacă mă aflu
în carcasa mașinii NYPD-blue !
Pentru prima dată
alunec ca un nor
într-un decor cocârjat
într-un timp
încremenit în betonul armat

și îmi doresc să trec
în non-existență

Adio Harlem
cândva aristocrat și alb –
ies la lumină
din câmpia de dincolo

Harlem, 2000 - Lugoj, febr. 2005

Melancolie

Melancolie –
ierburi topite de nesomn

Ziua aceea

.
Dunărea nu este un înger
și-a uitat eroii
am fost unul dintre voi
și voi rămâne până-n ceruri
pășesc pe oasele voastre sfinte
sătul de umilințele occidentale
ziua aceea parcă a fost ieri
când ploaia tropăia pe rană
azi nu vorbesc despre anemone și efebi
eu vreau să-i pușc
pe cei ce m-au călcat pe nervi
(nu pe tendonul lui Achile)

Mărghițaș

1.
Pe buzele tale
greierul adoarme
răpus de nesomn

2.
Bătrân și singur
pătrund
prin tâmpla nopții

3.
Terase argintate
se oglindesc
sub cumpăna pădurii

4.
Vulpile insultă
perdeaua nopții
răscolind nisipul

5.
La Mărghițaș

carnea mea arde
pe stânci dezgolate

6.
În ochiuri de apă
cenușa mea
a dispărut

Acuarelă

1.
Acum douăzeci și cinci de ani
am fost aruncat
peste ocean
în jungla cu vânzători de speranțe –
eram privit doar de reclame
și nu înțelegeam
de ce trebuie
să aleg
între ieri și mâine

2.
Ochii îmi sunt diluați
ca într-o acuarelă !
Am obosit îmi simt pașii
cum naufragiază
în oglinzi policrome
și deodată îmi găsesc job
la pizzeria Michel-Angelo
unde va pe colț în Jackson Heights

3.
Şeful îmi spune: Începe cu wc-ul
Yes boss ! I love America !
După douăzeci și cinci de ani...
am demnitatea cetățeanului Kane
muncesc orice nu mi-e rușine
aștept hazardul să mă-nece
în bungalow-uri și mașini de lux
dar anii au trecut
și nu-s zece mă pensionezez
din jobul de portar de lux
în ultimul an am avansat
și șeful de la Michel Angelo îmi strigă:
Deschide portiera căcănarule !
Yes boss ! I want to go home !
I leave America !
Fuck you primesc răspunsul

Cuibul de viespi

Când ochii tăi devin mirați
la nebunia dintre da și nu
poți alerga –
un cuib de viespi
surprinși de asfințit

Cenușa ierburilor arse
îmi taie ca o sticlă palma
și te întreb: cine dracu ne aleargă ?!

Eternitatea este doar un mit !

Engrame

Engrame însângerate
ajung în sertare de nisip
de pe retina umbrită

Sub zăpezi
rădăcinile îți ating
pentru ultima oară

sufletul

ianuarie 2004

* * *

Noi mai existăm
doar în percepții senzoriale
ne despărțim în fiecare seară
ca doi străini după cocktail

Ne reîntâlnim în fiecare dimineață
la ceai de când ne-am cunoscut
afară plouă tembel
eu nu mai pot să-ascult

povestea cu examenul căzut
dar nu mai are nici o importanță
ploi tot mai dense acide
ne descompun

heruli îmi vin în ajutor
să apăr cetatea destrămată
dar eu și prietena mea creață
am ars demult un plan de viitor

* * *

Sub epiderma anotimpului
florile de cireș
au înghețat în istorie

Cortina de fum

După masă târziu
în parcul unui McDonald
vis-à-vis de spital
un bătrân doctor în papuci de casă
încearcă să-și vândă prima și ultima
piesă de teatru

Nimeni nu-și întorcea capul
spre fostul șef de spital –
între două lumi suspendate
unii privesc lacomi
la cei care nu mai au vise
iar alții plâng
între două iluzii

Occident – accident
alma-pia-dura mater
fără medula oblongata –
ne asfîxiem în economia de piață!
Dar ce mai face azi
acest doctor
în spatele cortinei de fum –

când cirul coboară în drum
parcă îi aud

pașii târșiți în aventura ratată –
lacrima care arde imbecilitatea socială
ca pe-un balon de săpun

* * *

Oraşul aruncat
peste munţi de huilă
se rostogoleşte în mine
îmi pregătesc evadarea
din lagărul comunist
pe apă pe uscat totuna
numai s-alunec undeva
unde să pot exista
în noaptea ceţoasă
printre cadavre
ating apa de smoală
fără să ştiu dacă rezist
până la celălalt ţarm –
încet încet
să nu sperii peştii
mă scufundam ca o nălucă
şi băteam apa pe loc
şi dintr-o dată
întunericul se lăsa strivit
de primele semne de ziuă –
printre destine celulare
îmi rănesc palma

sub umede pietre
şi dintre stânci

o ramură de salcie
mă prinde de mână
în clandestina mea evadare
de sub un clopot de sticlă

februarie 2005

* * *

Umbra mea –
popas
între furtuni

Rug și flacăra

Zile cu soț
zile fără soț
duminici demente
nu le mai număr!
Sunt înghețate
în cavouri absente
ce se rotesc în infinit –
Mă întâlnesc de acum
numai cu tine
doi comedianți
uciși pe altarul complicației
retrăind în Byblos
patima iubirii
(într-un deșert
la miezul nopții
două focuri albastre
dansează)

Asediul tăcerii

Toți sunt comedianți
de la un circ dispărut –
sunt cetățean
într-o țară bogată
ieri emigrant sărac – dus
azi emigrant sărac – întors
cu identitatea castrată

Număr anii rămași
cu spatele-n oglindă
îmi spun că pot
să port
asediul tăcerii
la un nou aeroport!

* * *

Fluturii izbesc cheiul de ceară –
un autobuz cu geamuri sparte
începe să respire

Tic-tac

Câteodată ziua următoare
vine mai greu
decât cele puse pe seama întunericului –

de teamă să nu curgă
în vârtoare...

Marea la Tuzla

Crâng de salcâmi pământii
verde perdea peste mare
întârzie de la repetiție

un buncăr obosit
mai stă la taifas

rămas bun cazematelor
de la Tuzla...

* * *

Nu-ți plac când
pe buze umede
cad semințe de rouă
în vrejuri de iederă

(e noapte cu lună plină
și racii urcă
pe maluri
pentru prima și ultima
partidă de-amor)

Pasteluri

Nori fumurii
se dau la o parte

freamătă
tăișurile verzi
pe tărâmul destăinuirilor...

La marginea cerului

Ieri m-am încuiat
într-un cub de sticlă
să rămân nemuritor –
În acest început de mileniu
la marginea cerului
mă lovesc de un răsărit de soare
și plâng
Trezește-i pe acești adormiți
în iubire
și spune-mi că tot ce au așteptat
sosește!

Poete anunță pregătirea
pentru ultimul vals în Taberstrasse –

Când nimeni nu te mai vede
tu plângi dar nimeni
nu te ia în serios !

Reîntoarcere

Să-nălțăm zmeie
pe cerul senin
să punem lacrimi
într-un sac de in
maci roșii să crească
între abis și-o creangă de măslin –
eu la un capăt
tu pată de culoare
la celălalt

* * *

În orbite de foc
cioburi de smoală
se descompun
în litere așezate
pe ridurile țărânei –
prințul din Elsinore
aruncă tigva
între două iluzii

Pe marginea timpului

Castele de apă
rătăcesc
în vulcanice zbat-uri
cu miros de pâine
epiderma prea strâmtă
alunecă din tipar

lacăte negre întinse
ca norii pe catarge tăcute
amintesc
de această gheață
pe marginea timpului

Mâna de fier

A căzut
o mână de fier
în oglinzi patriarhale –
strigătele
au decupat în axila cerului
colții întunericului

ianuarie 1989

Cochilii de moluște

Au adormit
în praf de pușcă

cortegii albe
de cruci colbuite

prin roua de sub pleoape
un veteran salută apusul –

în liniștea însângerată
cochilii de moluște

respiră încă
în cătarea puștii

1988

Cursă absentă

Cai fantomatici
se contopesc
în marginea zorilor
șireturi de mătase
trec prin palmă
umbre din trecut –

urmele bățăliilor
colb de oase
deschid
ferestrele toamnei

Domnișoarele din Avignon

Ai scos un adevăr pe față –
limbajul formei în culoare

Crochiu la Fertöd

Briza lacului
singuraticul schit
legenda sinistră –

Haydn stă adormit
în nobilii
ochi de smarald

1983

Ecouri

Pe brațe întinse
se rostogolesc
boabe aurii
sub geana transparentă
a dimineții

Călătorie

Șesuri pieptănate de vânt
pe unde scrie Tibiscum
smochinii rodesc
unde apa povestește
pe ziduri
cireși în flăcări
sărbătoresc
neuitata copilărie
până-n nocturna vale

Primăvara întârzie
în aburul rece
din Munții Aninei
o aripă de fluture
se zbate
până-n stele
și
iată
singura amintire

Orchestra de scrum

Mă strecur în
palate de pleoape

sufocat de amintiri
fără chip

deschid porțile
spre un azil al memoriei

evadez
anotimpurile renasc din scrum

pe un nimb de calcare
Vivaldi plânge

Februar

Ninsoare nepământeană
rumeguș de fulgi
liniște
pe banchiza Pământ
fulgii din Februar
mor fatidic
pe sticla de geam
să nu uităm a mai trecut o iarnă

1988

Criptogramă

Un nechezat sparge
tihna de marmură
a nopții
rugina amprenta
scheletul unui secol
ca-ntr-o criptogramă
inerției tiranice
sub carapacea lavei
hrănesc maci
cu lujere de nichel

Nu mai am somn
pe muchia orizontului
negura de vată
intră în cavoul lunii
și geamul de celuloid
se descompune
în șeaua de argint

Alunec
peste sălașe de cuptoare

într-un vitros flămând
unde grifa puterii

triumfă peste
"nesfârșitul veac"

1988

Capricii de toamnă

Zăpezile din mine
se măsoară în ani

furtunile din mine
se măsoară în rune

ceața din mine
se măsoară în umbre

ploile din mine
sunt
capricii de toamnă

Linia de clisură

Timpul trece
peste vertebre uzate
răpitor de rece –
nu privi înapoi
amândoi suntem goi
de pe un ciob de sticlă
o amprentă se ridică
Nu este vina mea
nu este vina ta
este un dinte de argint
lipit pe discul lunii
reflexe convexe
în cristalinul de pește
descoperă cocoașa minciunii
șipătul de cadavre dezgolate
se ridică pe linia de clisură

Sub tutela poemului

Tăria veșniciei
este când
sărut marea
cu brațele
 cu buzele
 cu ochii
 cu epiderma

când ies
din pântecul ei
mă simt
ca un copac
în surghiun

Tăria veșniciei
este când privesc munții
ale căror vârfuri
înjunghie norii
pentru a îmblânzi
cerul

Cât de orfani
am fi

dacă păsările
nu ar aduce

fărâma de soare
în furtuni de nisip
sub tutela poemului

Fluviul de ceară

Prin ochiul de fântână
al unei lumi apuse
vreau să ajung la tine
frumoasa cu ochi căprui –
în fiecare noapte
un deal cu flori
se-agață de discul lunii –
tragedia uitării
focul pe buze
se descuamează în scrum
și lucrurile nu mai pot aștepta
de-acum !
Mă rogi să nu te mai chem
destinul ne toacă
în mașina mecano-amorfă
sub fluviul de ceară –
tu târfă isterică
faci sex
cu poetul nebun

Ochiul daimonic

1.
Încă o noapte
până când ultima
mă cheamă pentru totdeauna

până când fiecare poem e o dimineață
în care întâlnesc
rugul astrelor

2.
Limaçși cuibăresc
încet încet
în umbra
butonului floral

Și tu vei auzi...

Cel mai rău
îmi va fi
când ajung
în ultimul minut
din ultima zi
când uit ce am fost
ce n-am fost
ce nu voi fi
peste pelicula cu amintiri
și alte nimicuri
crește iedera nouă
cu flori albe
în formă de pâlnie
prin care
tu cel care mă urmezi
vei auzi
apele repezi
din oglinda de gheață
tresărind
în inima poetului
care nu moare
ci trece prin aburul rece
străpuns de nesomn

Târgul cu naufragiați

La marginea cerului
este loc pentru mine
în orașul acesta
bântuit de câini vagabonzi
sticle și cartoane
înhămatul trage un car de tendoane
supraviețuitorul
în cadența lui anonimă
agață o rimă
în monitorul oficial
naufragiații săi
burta lui încă respiră
ce poate aștepta de la voi...
Ziua judecății de apoi
(the day after)

Cuprins

Pacta sunt servanda
Convergențe de toamnă
Furtună imaginară
Cred
Periplu
Geografie
Paleoclimat
Perpetuum mobile
Maci roșii
De unul singur
Orașul furtunii
Incubatorul de sticlă
Decor
Melancolie
Ziua aceea
Mărghițaș
Acuarelă
Cuibul de viespi
Temperament
Engrame
* * * (Noi mai existăm)
* * * (Sub epiderma anotimpului)
Cortina de fum
* * * (Orașul aruncat)

Asemiul tăcerii
* * * (Umbra mea)
Rug și flacără
* * * (Fluturii izbesc cheiul de ceară)
Tic-tac
Marea la Tuzla
* * * (Nu-ți plac)
Pasteluri
La marginea cerului
Reîntoarcere
* * * (În orbite de foc)
Pe marginea timpului
Mâna de fier
Cochilii de moluște
Cursă absentă
Domnișoarele din Avignon
Crochiu la Fertőd
Târgul cu naufragiați
Eouri
Călătorie
Orchestra de scrum
Februar
Criptogramă
Capricii de toamnă
Linia de clisură
Sub tutela poemului
Fluviul de ceară
Ochiul daimonic
Și tu vei auzi...

Apărut: 2005
Tiparul executat
la SC ARBEIT SRL
Str. Pestalozzi 22
TIMIȘOARA
ROMÂNIA